

РЕШЕНИЕ

№ 12023

гр. София, 16.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 03.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **3504** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.38, ал.8 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалба на „Уникредит Булбанк“ АД срещу Решение №ППН-01-794/2022 от 08.03.2024г. на Комисия за защита на личните данни, с което е обявена жалба с рег.№ППН-01-794/17.11.2022г., подадена от Н. А. Н. срещу „Уникредит Булбанк“ АД, ЕИК[ЕИК] - администратор на лични данни, за основателна, за извършено нарушение на чл. 5, § 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2016/679 - принцип на ограничение на целите, а именно за това, че на дата 08.11.2022 г. администраторът на лични данни е обработил (достъпил/извлякъл) данни на жалбоподателя чрез RegiX, съдържащи се в Регистър на задължените лица - справка за наличие или липса на задължения и в Регистър български документи за самоличност - разширена справка за български лични документи на българските граждани за цели, различни от целите, за които се обработват (достъпват/извличат) тези данни; и с което решение на основание чл. 83, § 5, буква а) вр. чл. 58, § 2, буква и) от Регламент (ЕС) 2016/679 се налага на администратора на лични данни „Уникредит Булбанк“ АД, ЕИК[ЕИК], имуществена санкция в размер на 5 000 (пет хиляди) лева. С жалбата се иска решението на КЗЛД да бъде отменено като незаконосъобразно, като се остави жалбата на Н.Н. без уважение или преписката да се върне на КЗЛД със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Излагат се съображения, че банката е имала легитимен интерес да достъпи

данните на Н. А. Н., съдържащи се в Регистър на задължените лица относно наличие или липса на задължения и в регистър български документи за самоличност – с цел организиране на защитата ѝ по адм.д.№9144/2022г. по описа на АССГ, по което тя и Н. Н. са били страни.

Ответникът – КЗЛД не ангажира становище по делото.

Заинтересованата страна – Н. А. Н., чрез адв.Р., редовно преупълномощена от назначения по реда на ЗПрП процесуален представител адв.Ю. Н., оспорва жалбата. Административен съд София-град, като взе предвид изложеното в жалбата, становищата на страните и събраните по делото писмени доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Производството пред КЗЛД е образувано по жалба с рег. № ППН-01-794 от 17.11.2022 г., подадена от Н. А. Н. срещу “Уникредит Булбанк“ АД, в която се сочи, че последната на 08.11.2022 г. в нарушение на правилата за защита на личните данни неправомерно е достъпила чрез RegiX негови данни, съдържащи се в поддържан от Министерство на вътрешните работи регистър и регистър, поддържан от Национална агенция за приходите. Поискано е КЗЛД да наложи санкция или глоба на “Уникредит Булбанк“ АД. Жалбоподателят твърди, че за нарушението е узнал на датата на извършването му - 08.11.2022 г.

В представено от “Уникредит Булбанк“ АД становище по жалбата, се сочи, че на 08.11.2022г. в банката са получени съдебни книжа от Административен съд София-град по адм.д.№9144/2022г., свързани с жалба на Н. А. Н. срещу решение на КЗЛД в рамките, на което производство същия е направил искане за осигуряване на безплатна адвокатска помощ. Сочил, че именно горното е наложило извършването на проверка в регистрите, като същата цели единствено и само проверка по досието на клиента в банката по повод образуваното вече производство пред Комисията за защита на личните данни във връзка с подадена от Н. Н. предходна жалба.

С решение на КЗЛД от проведено на дата 07.06.2023 г. заседание, обективизирано в Протокол №18/2023 г., жалба с рег. № ППН-01-794 от 17.11.2022 г.е обявена за редовна и процесуално допустима.

Видно от представена в административното производство от Министерство на електронното управление справка е, на дата 08.11.2022 г. от страна на “Уникредит Булбанк“ АД са достъпени данни на жалбоподателя чрез RegiX, съдържащи се в регистър на задължените лица, като е направена справка за наличие или липса на задължения по идентификатор ЕГН на Н. Н.. Като основание за достъпа до данните е посочена причина “Искане за кредит - Закона за кредитните институции“ и “Изпълнение на операция по нареждане на кредит“.

На същата дата от банката са достъпени чрез RegiX и данни на Н. Н., съдържащи се в Регистър български документи за самоличност като е направена разширена справка за български лични документи на българските граждани. Като основание за достъпа до данните е посочена причина “Идентификация на клиенти по Закона за мерките срещу изпирането на пари“.

В същото време въпреки посочените по - горе формални причини за достъп до цитираните регистри и справки от тях, ответната страна признава, че действителната причина за достъпването на данните на жалбоподателя е друга, а именно проверка по повод получени съдебни книжа по адм. дело 9144/2022 г. и в частност направено от жалбоподателя искане за осигуряване на безплатна адвокатска помощ. По - конкретно ответната страна застъпва тезата, че тази проверка е била необходима с цел

идентифицирането на жалбоподателя по посоченото дело и с оглед организиране на защита на дружеството.

Адм.д.№9144/2022 г. е образувано по жалба на Н. А. Н. срещу Решение на Комисията за защита на личните данни № ППН-01-386/2021 от 07.04.2022 г., с което жалба, съдържаща твърдения за неправомерно предоставяне на данни от “Уникредит Булбанк“ АД на ОД на МВР-В., е обявена за недопустима.

След като жалба с рег. № ППН-01-794 от 17.11.2022 г. е разгледана в открито заседание на КЗЛД, проведено на 11.10.2023 г., обективизирано в Протокол № 35/2023 г., с Решение № ППН-01-794/2022 от 08.03.2024г. на Комисия за защита на личните данни е обявена жалба с рег.№ППН-01-794/17.11.2022г., подадена от Н. А. Н. срещу “Уникредит Булбанк“ АД, ЕИК[ЕИК] - администратор на лични данни, за основателна, за извършено нарушение на чл. 5, § 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2016/679 - принцип на ограничение на целите, а именно за това, че на дата 08.11.2022 г. администратора на лични данни е обработил (достъпил/извлякъл) данни на жалбоподателя чрез RegiX, съдържащи се в Регистър на задължените лица - справка за наличие или липса на задължения и в Регистър „Български документи за самоличност“ - разширена справка за български лични документи на българските граждани за цели, различни от целите, за които се обработват (достъпват/извличат) тези данни; и на основание чл. 83, § 5, буква а) вр. чл. 58, § 2, буква и) от Регламент (ЕС) 2016/679 е наложена на администратора на лични данни “Уникредит Булбанк“ АД, ЕИК[ЕИК], имуществена санкция в размер на 5 000 (пет хиляди) лева.

Решението е съобщено на жалбоподателя на 12.03.2024г., като жалбата срещу него е подадена на 26.03.2024г.

При така установеното фактически и след като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 от АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 от АПК, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на обжалване административен акт и в преклузивния срок по чл.38, ал.8 от ЗЗЛД. По съществото ѝ съдът взе предвид следното:

Съгласно чл. 6, ал. 1 ЗЗЛД, КЗЛД е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон. Тази своя функция комисията осъществява упражнявайки предоставени от закона правомощия, посочени в чл. 10, ал. 1 ЗЗЛД. Този административен орган е оправомощен да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон - чл. 10, ал. 1 във вр. с чл. 57 от Регламент (ЕС) 2016/679. За реализирането на тези правомощия законодателят е предвидил правомощия на комисията като колективен орган /чл. 38 ЗЗЛД/. Съгласно чл. 7, ал. 1 ЗЗЛД комисията е колегиален орган и се състои от председател и 4-ма членове, като според чл. 9, ал. 3 ЗЗЛД решенията на комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ. В конкретния случай оспореното решение е прието на заседание на комисията, проведено на 21.02.2024 г., на което са присъствали трима членове, с единодушие, като същите са подписали оспорения акт /чл. 7, ал. 1 ЗЗЛД във връзка с чл. 4, ал. 1 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация/.

Доколкото в приложимия специален закон липсват конкретни изисквания за

формата и съдържанието на акта, са спазени предвидените в чл.59 от АПК общи изисквания за форма и съдържание на административния акт. Същият е издаден в изискуемата писмена форма и съдържа задължителните реквизити, регламентирани в ал.2 на чл.59 от АПК, в т.ч. фактическите и правните основания за издаването му, даващи възможност за упражняване на контрол за законосъобразност от съда и гарантиращи правото на защита на жалбоподателя.

При постановяване на оспорения акт не са допуснати нарушения на административно производствените правила, които да съставляват самостоятелно основание за отмяната му. Жалбата, въз основа на която е образувано производството, е подадена в предвидения в чл.38, ал.1 ЗЗЛД срок. При произнасяне по съществуващото на спора са обсъдени представените по преписката писмени доказателства, както и изразените становища по отправените в жалбата твърдения. Правото на защита на участниците в производството не е ограничено, тъй като е гарантирано тяхното участие в административното производство. Решението е постановено след като е предоставена възможност на страните да изразят становище и представят писмени доказателства съобразно чл.36 АПК. Предвид това съдът намира, че липсват предпоставки за отмяна на атакувания ИАА по смисъла на чл.168, ал.1 във връзка с чл.146, т.3 АПК.

Решението е постановено и при правилно приложение на материалния закон.

Съгласно чл.4, т.1 от Регламент (ЕС) 2016/679 относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни, „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Според чл.4, т.2 от Регламента, „обработване на лични данни“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване.

Безспорно е в случая, че като е достъпило/извлякъл данни чрез RegiX, съдържащи се в Регистър на задължените лица - справка за наличие или липса на задължения и в Регистър „Български документи за самоличност“ - разширена справка за български лични документи на българските граждани, „Уникредит Булбанк“ АД е обработила лични данни на Н. А. Н.. Основният спор по делото е дали при това е било налице легитимно основание.

Според принципите, заложи в чл.5, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679 личните данни са обработвани законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данните и подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват /„свеждане на данните до минимум“/. Съгласно чл.6, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679 разпоредба обработването

е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия: а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели; б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор; в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице; д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

Конкретно в настоящия случай основният спор по делото е дали организиране на защита на жалбоподателя по адм.д.№9144/2022г. по описа на АССГ представлява основание по смисъла на чл.6, пар.1, б.“е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, т.е. дали е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора. Не се обосновава по делото какви лични данни, извън съдържащите се във връчените от съда книжа, и по какъв начин те са били необходими за организиране на защитата по делото. Същото се отнася и до евентуални кредитни задължения Н. Н., още повече че такива не са предмет на адм.д.№9144/2022г. по описа на АССГ. Дори да се приеме, че горните данни са били необходими по делото, редът по който е могъл да ги достъпи “Уникредит Булбанк“ АД е този на ГПК и АПК, т.е. след преценка на съда за тяхната допустимост, относимост и необходимост по делото. Предвид изложеното съдът споделя извода на КЗЛД, че не е било налице легитимно основание за “Уникредит Булбанк“ АД да обработи личните данни на заинтересованата страна и като е сторило това е допуснало нарушението, вменено му с оспореното в настоящото производство решение.

Относно наложената санкция за горното нарушение, съдът съобрази следното:

КЗЛД разполага с оперативна самостоятелност като в съответствие с предоставените ѝ функции преценява кое от корективните правомощия по чл. 58, § 2 от регламента да упражни. Преценката следва да се основава на съображенията за целесъобразност и ефективност на решението при отчитане особеностите на всеки отделен случай и степента на засягане на интересите на конкретното физическо лице – субект на данни, както и на обществения интерес. Правомощията по чл. 58, § 2 от регламента, без това по б. „и“, имат характера на принудителни административни мерки, чиято цел е да предотвратят, респ. да преустановят извършването на нарушение, като по този начин се постигне целеното от него поведение в областта на защитата на личните данни. Административното наказание „глоба“ или „имуществена санкция“, предвидено в б. „и“ на чл. 58, § 2 от регламента има санкционен характер и се прилага в допълнение към мерките по б. „а“ – „з“ и „й“ или вместо тях, т. е. изцяло от преценката на надзорния орган зависи дали да приложи спрямо конкретния случай някоя от посочените в б. „а“ – „з“ и „й“ принудителни административни мерки или да наложи глоба или имуществена санкция или да приложи и някоя от мерките по б. „а“ – „з“ и „й“ съвместно с налагането на административно наказание по б. „и“. При

определяне на корективната мярка следва да бъде съобразена целта, която се преследва с налагането ѝ и дали с изпълнението ѝ тази цел ще бъде постигната. В конкретния случай съдът намира, че правилно КЗЛД е приела, че в случая е приложима корективната мярка по чл. 58, § 2, б. „и“ от Регламент /ЕС/ 2016/679.

По отношение на размера на наложената санкция следва да се има предвид, че от една страна размерът е индивидуализиран от административния орган съобразно степента на засягане на обществените отношения по защита на личните данни, както е обоснован и с оглед обстоятелствата, че доколкото видно от формално посочените при осъществяването на достъпа основания “Искане за кредит - Закона за кредитните институции“, “Изпълнение на операция по нареждане на кредит“ и “Идентификация на клиенти по Закона за мерките срещу изпирането на пари“, лицето, осъществило или наредило достъпа до данните, е съзнавало, че действителното основание- да се организира защита по делото, по което банката е страна, не му дава основание за достъпа. Съща така, нерегламентираният достъп е осъществен именно във връзка със защита по дело с предмет твърдяно друго извършено нарушение по Регламент /ЕС/ 2016/679 и ЗЗЛД, което предполага по-висока степен на внимание при администриране на данните на конкретното лице. С оглед предвидения размер на санкциите по чл. 83, § 5 от ОРЗД - до 20 000 000 EUR или, в случай на предприятие - до 4 % от общия му годишен световен оборот за предходната финансова година, която от двете суми е по-висока, настоящата санкция е определена в минимален размер. Предвид изложеното, съдът намира, че избраната мярка е подходяща и съответна на предвидения с нейното налагане санкционен, дисциплиниращ и предупредителен ефект, със същата не се надхвърля необходимото за постигането на тези цели, т. е. постига се целта на закона за осигуряване на ефективна защита при обработка и съхранение на личните данни.

Предвид изложеното, съдът приема, че обжалваното Решение № ППН-01-794/2022 от 08.03.2024г., постановено от Комисията за защита на личните данни е законосъобразно, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран така и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, Второ отделение, 31 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалба на „Уникредит Булбанк“АД срещу Решение № ППН-01-794/2022 от 08.03.2024г. на Комисия за защита на личните данни.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: